

Lidé

Mexická společnost je v podstatě rozdělena na jednotlivé majetkové třídy/kasty. Jednotlivé vrstvy se spolu příliš neprotínají, krom toho, že ti z nižších vrstev posluhují těm bohatším. Běžné je mít paní na uklízení, ale i na výchovu dětí a na vaření, hlídače v domě (to má v naší čtvrti víceméně každý dům), řidiče atd. Krom toho, že chudí poskytují zázemí bohatším, tak se vůbec nesetkávají. Na udržování různých „sluhů“ nemusí být zrovna milionáři, stačí, když mají dost na to, aby zaplatili minimální mzdu, tj. 100 Kč na den. Jednotlivé společenské vrstvy bydlí ve svých čtvrtích, mají své nemocnice, obchody, školy, navštěvují jiná místa, mají jiné přátele. Majetková „segregace“ je tu dokonalá a těžko překročitelná. Nemyslím si, že by za to nutně mohly předsudky, protože takový pocit jsem tu nikdy neměl, spíše to tkví v tom, že chudí mají špatné vzdělání, malý rozhled a minimální kompetence a nesnaží se o změnu stavu.

Tady zázračný stroj na tortillas – základ mexické kuchyně. V kýblech je ještě nepomletá kukuřice. Nejvíc mě pobavila vojenská přehlídka, kde mj. na voze jako alegorický vůz jela pojízdná tortillerna, do které vojáci sypali těsto a na konci vypadávaly tortilly za jízdy. Zkrátka není boje bez tortil.

Češi jsou v průměru oproti Mexičanům násobně vynalézavější a obecně i poměrně přičinliví, protože když už toho Čech moc nedokázal v pracovní kariéře, tak aspoň chová králíky, sbírá známky, zajímá se o historii, zahradničí, chová včely nebo se věnuje tuningu aut, či jezdí na kole. Tady se něco takového nepěstuje. Zdá se mi, že na vině je více faktorů. Jednak za tím vidím onen zvyk na všechno mít v domácnosti své „lidi“, kteří to zařídí. Pochopitelně i tito lidé si vymezují svoje kompetence, takže když chce Terez, aby jí uklízečka v kanceláři vytřela a poklidila kolem květináče, ta ji zdvořile odkáže na zahradníka, protože kytka to je přece už jeho rajón. Tudíž si to raději udělá sama. Dalším faktorem je i místní

podnebí, což potvrzují i někteří Češi, co už tu bydlí řádku let. Celoročně stejné podnebí a v podstatě i počasí, kde nedochází k žádnému střídání, krom sucha a deště, kdy je rozdíl jen v hodině denně, kdy buď prší nebo ne a to jen na části území (pochopitelně sever Mexika je v tomto odlišný), vytváří bezčasí, kdy nemáte žádný koloběh, něco co by strukturovalo rok, krom náboženských a sekulárních svátků, což je vlastně vybočení jen na pár dnů, protože zaměstnanci tu běžně „dovolenkují“ jen pět dnů v roce při šestidenním pracovním týdnu, ostatní pracují v podstatě 365 dnů v roce. Třeba o Vánocích mají volno 25. 12. na Nový rok a pak na Tři krále, tím jsou Vánoce „pokryty“. Čas jakoby jen tak beze změny plynul celý život a přirozeně nenutil ke strukturování, ke stanovování osobních cílů, typu na jaře zaseju...

Ještě беру další.

Na druhou stranu je nutné vyvrátit stereotyp o tom, že Mexičané jsou líní, protože to s jistotou není pravda. I když v horku a stoprocentní vlhkosti se opravdu těžko podávají výkony. Je fakt, že Mexický pracovník potřebuje kolem sebe pracující kolektiv, a pak sám pracuje jako o život. Tohle potvrzují i Češi, kteří tu zastávají vysoké pozice v různých odvětvích. Ti, kteří mají zkušenosti s vedením podniků v USA tvrdí, že z Američanů dostat pracovní výkony je nadlidský výkon, ti, kteří mají zkušenosti z Čech, či přímo lidé z českých firem, které tu mají pobočky, tvrdí, že oproti Čechům jsou Mexičané vděční a výkonní pracovníci. Příklad, když v Čechách obsluhuje člověk stěží dva stroje, tady zvládá s přehledem obsloužit ty stejné tři. Díky tomu třeba nejmenovaná česká firma mající problémy s najímáním nových zaměstnanců v ČR přesouvá část výroby pro český a evropský automobilový trh do Mexika.

Ideální na přepravu lidí i materiálu.

Očekávat od Mexičana invenci při práci je spíše iluzorní, proto tu např. kancelářské práce vyžadují násobně delší dobu k vyřízení. Rozhodovat, vymýšlet atd. je tu dlouhý a kolektivní proces. Podobně pokud kolem Mexičana pracovní výkony vážnou, nebude to narušovat, v tomto funguje perfektně jejich smysl pro kolektiv a potřeba uspokojovat svoje socializační potřeby. Např. chat ve školce je neustálá nekončící drbárna, kde se řeší takové „nesmysly“, že z toho jde hlava kolem, ale asi jde jen o saturaci komunikačních a socializačních potřeb (s nadsázkou jde o práci na půl úvazku).

*Ten kýbl
s materiálem
za pasem
v kombinaci
s důmyslným
zajištěním
žebříku se mi
moc líbí.*

Častý výjev na venkově – tkaní. Šátky a přehozy vedle paní jsou z její dílny.

Strach patří mezi hlavní charakteristiky Mexika a vzhledem k bezpečnosti se není čemu divit. Naše okřídlené „držet hubu a krok“ tu funguje perfektně. Nikdo neví, kdo s kým, proč, za co, takže se do ničeho nemíchat a nestrkat nos. Když přijdete na záchod v obchodním domě a tam u pisoárů stojí policista se samopalem, tak se díváte, ale asi ví, proč tam stojí. Zeť českého honorárního konzula se po úspěšných podnikatelských létech v USA, vrátil do rodného a milovaného Mexika. Chtěl být činný v politice na lokální úrovni v nedůležité straně zelených, ale přesto někomu překážel, takže ho necelý rok po návratu v kavárně zastřelili.

Czech-mex svatba s nepostradatelnými hudebníky tzv. mariachis, jejich repertoár je v podstatě naše polka, kterou sem přinesl chudák císař Maxmilián.

Světlem zase hýbe „trumpova“ zeď, ta na hranicích už z velké části stojí, protože s její stavbou začal již Bill Clinton. Zajímavé je i to, že nejvíc Mexičanů bylo z USA vyhoštěno během vlády Baracka Obamy. Zeď samozřejmě nefunguje, místní chlapíci dokáží šestimetrovou plechovou či betonovou zeď překonat za asi 6 sekund a na drogy mají tunely, malá letadla či drony. V téhle souvislosti mám jeden tip pro Trumpa, utišil by demokraty a ještě ušetřil za stavbu zdi. Zkrátka drtivá většina středoamerických emigrantů snažících se dostat do USA jsou vyznáním protestanté, takže místo neefektivní zdi by stačilo „zarazit“ protestantské misie amerických církví ve Střední Americe a bylo by po problému. Zkrátka by jim už nikdo nebásl o skvělé a úžasné Americe a šmitec.

Běžný byt v centru Valladolidu, městečka kam zavítají všichni ti američtí a jiní turisté na Yucatánu. Mimochodem Mexiko je šestým turisticky nejnavštěvovanějším místem světa.

Venkovské obytné stavení – Yucatán.

Tohle čalounictví máme ve vedlejší čtvrti, kousek od hlavní třídy v Mexico City. Obrázek ukazuje obvyklý pracovní pořádek u takového řemeslníka, kdy dílna během dne zabere i chodník (kde stojí řemeslník a jeho učň), uvnitř to slouží spíš slouží jako skladiště.

Domov i příležitostná restaurace v jednom.